

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un sir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Revistă politică.

De două săptămâni și mai bine circulează în toate foile din țară și străinătate fel și fel de știri, unele mai hazardate decât altele, pe deoparte despre încheierea unei alianțe defensive și ofensive între Rusia și Turcia; pe de alta despre un plan fantastic, de a găta, privitor la împărțirea Turciei și încă nu mai târziu ca „la primăvara cea mai apropiată”, când va începe a se topi zăpada”. Înădă inodată dela ultimul răboiu ruso-turc diplomații de pe la restaurante și dela gura sobei, în fiecare iarnă făceau combinații de acestea, lăsându-se a fi seduși de știri lansate anume pentru mistificarea publicului și facerea geșefurilor la bursă. Naivitatea oamenilor și chiar experimentați este câte-odată într'adevăr uimitoare.

În fiecare zi știrile acestea sensaționale vin dintr-o altă capitală europeană, ai crede, că există o bandă internațională anume, o conjurație nu scop de a neliniști publicul cu hârtii de valoare în o cassă, ori fără ele.

Cele două depeși, publicate în numărul nostru precedent din Londra și Petersburg, dau nota situației și caracterizează cum se lucrează la fabricarea știrilor. În ori-ce cas cele spuse de „Journal de St. Petersburg” merită mai mult crezământ, foia aceasta având același caracter ca la noi „Politische Correspondenz”. Dar' cu toată declarația aceasta credem că știrile sensaționale, împrăștiate întru seducerea s'au chiar înspăimântarea publicului nu vor înceta, fiindcă tocmai fi aduce conjurațiunii oculte foloase bănești.

Lumea însă nu va peri, — ori-cât de mult s'ar încerca unii să o sperie.

Nici de pericol bulgăresc nu se mai teme nimeni, deși afacerea cu rebotezul micuțului principe Boris se încurcă tot mai mult. Tatăl seu, domnitorul Bulgarilor, promisesse națiunii încă pe la sfârșitul lunii Octomvrie din anul trecut, că „va îndeplini dorința națională” și lăsa pe moștenitorul la tron să treacă din catolicism la ortodoxism, dar' își ceruse dela guvern un restimp de trei luni. Când se apropia termenul către expirare, Ferdinand însuși s'a pus pe drum să mijlocească învoirea Papei. Mai întâiu s'a oprit în Franța la rudeniile sale, arhiducii d'Orleans și de Cartres,

dar' acestia refuzându-i angajarea lor mai pronunțată, s'a dus el însuși la Roma pentru a exopera încuviințarea Papei. Dar' și de aici a plecat cu speranțe sdruncinate și alaltăieri s'a reintors acasă. Curia romană refuză să-și dea învoirea, făcându-l responsabil pentru urmări, nepronunțându-se însă în mod lămurit de ce solu ar fi aceste urmări.

Bulgarii, fără deosebire de partid, chiar și Radoslaviștii și foștii aderenți ai lui Stambulov, amândoi antirusi, cer cu insistență îndeplinirea făgăduinței; ear' soarta guvernului și ea depinde dela trecerea lui Boris. Când prințul Ferdinand plecase în străinătate, ministrul-president Stoilov, pentru a se acoperi pe sine însuși și pentru a ține strins pe prinți s'a grăbit a anunța prin placate și circulare, că rebotezul mititelului de doi ani „se va întâmpla cât de curând”. Dacă nu va pute răspunde promisiunii, guvernul va fi silit să se retragă. Din Sofia au și venit într'adevăr știri despre criza ministerială.

Noi cu toate acestea credem, că trecerea lui Boris se va întâmpla de sigur.

Deși tot în opoziție față cu guvernul central din Viena, Cehii totuși înaintează încet, dar' cu atât mai sigur, pe calea de a-și vedea aspirațiunile naționale realizate. În dieta Boemiei în fiecare an ei depuneau un proiect de adresă către Coroană, accentuând dreptul de stat al regatului boem, compus din Boemia propriu zisă, Moravia și Silezia și rugând pe domnitorul a se încorona ca rege al acestui stat. Până acum ori-ce încercare a Cehilor în acest sens a fost zădărnicită prin opoziție, atât din partea Germanilor, cât și din partea proprietarilor mari; în fiecare an proiectul de adresă, sau a fost respins de dreptul în ședința plenară a dietei, sau îngropat în comisiunea, căreia a fost predat „spre studiu”.

În actuala dietă însă lucrurile stau altfel. Adresa către Coroană nu numai că a fost primită în plen și de către marii proprietari, dar' acestia, în comisiunea exmisă, au vorbit pentru așternerea ei mai tot cu atâtă interes și în suflete, ca și Cehii înșiși. Documentul e destul de lung, compus în cuvinte rezolute, accentuând mai presus de toate fidelitatea poporului ceh către tron. La început vorbește despre starea materială a țărilor Coroanei sf. Venceslav, care nu se pot desvolta economic, astfel

cum ar pute, dacă dieta lor ar avea dreptul de a dispune de mijloacele și isvoarele de bogăție ale lor proprii. După aceea face istoricul dezvoltării întemplierii principale, în urma cărora regatul boem a ajuns în starea actuală, sfârșind cu cunoscutul rescript împăresc dela 12 Septembrie 1871, sub cabinetul Hohenzwart, prin care domnitorul recunoaște dreptul de stat al Boemiei, Moraviei și Sileziei unite și se declară gata a se încorona rege al Boemiei. Adresa trece apoi la constituția de față a Cisleithaniei, pe care o numește „nedreptate crudă contra drepturilor și pretensiunilor Coroanei cehice. Deși este lege, totuși baza ei este o călcare a drepturilor, recunoscute în mod solemn de către M.-Voastă și pe deasupra ea (constituția) este o operă neisprăvită, imperfectă, plină de contradicții lăuntrice. Ea nu este alcătuită pe principiu unic, ci pe două principii, cari exclud unul pe altul”.

Urmează câteva pasaje, unde parlamentul regatului boem „simte greu urmările” tuturor acestor stări, se declară gata la jertfă, și apoi spune:

„Pe pământul vechiu, istoric al acestei țeri, în munca comună pentru înflorirea și prosperarea țărilor Coroanei cehice, s'ar găsi posibilitatea de împăcare între cele două națiuni, împacarea pe care dieta Boemiei o dorește cu toată căldura și în mod cât se poate de stăruitor. Căci centralismul e acela, care a făcut ca lupta națională să ajungă în actuala ei formă: năsuințele după hegemonia națională și lupta pentru drepturile popoarelor”.

Adresa sfârșește în următorul mod: „Întru strălucirea și gloria tronului Maiestății Voastre, întru puterea și însemnătatea monarhiei, pentru înălțarea și fericirea țărilor Coroanei cehice și a ambelor națiuni ce o locuiesc, — dieta regatului boem se îndreaptă către înțelepciunea și simțul de dreptate al Maiestății Voastre cu rugămintea cea mai umilă, ca Maiestatea Voastră să binevoască a da țărilor Coroanei boeme vechile lor drepturi neprescriptibile la independența lor legislativă și administrativă și coroanei Sf. Venceslav vechia ei glorie, pentru ca astfel țărele acestei coroane, fericite și mulțumite, să poată înflori și prospera întru propria lor onoare și întru apărarea solidă a preafaultei dinastii și a tronului Maiestății Voastre”.

Părtinită și spriginită fiind și de către proprietarii mari, adresa patrioților cehi are multe șanse de a fi așternută la treptele tronului.

Aflăm cu bucurie, că chestiunea care atâta timp a ținut în agitație opinia publică românească: proprietatea „Institutului Tipografic” și a ziarelor „Tribuna” și „Voia Poporului” s'a rezolvat favorabil prin cei mai competenți frunțași ai noștri.

Avea din chestiune a revenit în toată forma adevăraților proprietari. Astfel și criza ce a erupt și durat atâta timp se consideră de sfârșită.

Începutul Panamei maghiare. În nota numărului nostru dela 1 Febr., s'a străcurat, în urma depeșii particulare schimonosite, o greșală privitor la cifra voturilor. Nu cu o majoritate de 54 glasuri, ci numai cu 47 a fost respinsă propunerea lui Bartha Miklós, având de scop exmiterea unei comisiuni de 15 pentru cercetarea actelor privitoare la toate drumurile de fer vicinale. Ce valoare are și această mică majoritate, se învederează și din împregiurarea, că în ea sunt cuprinse voturile tuturor ministrilor și secretarilor de stat, adică 13 la număr; voturile deputaților croați, chemați telegrafice: 22 la număr, în total 33, deci adevărata majoritate nu rămâne mai mult decât 12 pentru guvern.

Un bărbat, în care a mai rămas măcar cât de puțină pudoare, și ar fi dat de sigur demisiunea; lui Bánffy însă nu-i pasă.

El e capabil de toate și în sus și în jos, numai și numai să treacă el în analele istoriei „nației” că pe timpul aldimășului millenar, el a fost prim-ministru.

Săracul milleniar! Într'adevăr nu și-a putut alege reprezentant mai destoinic decât — Bánffy. Gratulăm sincer geniului nației singure alcătuitoare pentru această alegere.

Părghia de agitare.

Sub titlul acesta „Românul” din București publică în nrul seu dela 19 Ianuarie n. un articol, pe care îl reproducem întreg.

Președintele Ligei a adresat zilele acestea un apel către secțiunile din țară, spre a le îndemna la lucru și a lămurii situația Ligei față cu neînțelegerile ivite în comitetul național de peste munți.

„N'avem a ne roști, spune domnul V. A. Urechia, în numele comitetului central, n'avem a ne roști, între unii și între alții dintre bărbății, cari în acest moment fac să treacă lupta națională în o crasă neașteptată.

„Nici-odată nu ne-am amestecat în organizarea și fapturile interioare ale celor de peste munți, decât doar' ca să dorim de a-i vedea totdeauna uniți. Și de astă-dată Liga nu poate fi părghia de agitare a unora contra altora... Noi nu legăm acțiunea Ligei de nici o individualitate, ori cât de mare, căci am recădea în erorile noastre istorice”.

Același lucru l'a spus și „Românul” și pe aceea cale am pășit.

Din nenorocire nu toți cugetă ca noi și acea părghie de agitare, cu durere trebuie să spunem, o vedem în exilații, cari s'au refugiat în România.

Pe când conducătorii mișcării naționale de peste munți caută a se înțelege, cei refugiați aci, neînțelegând rolul lor, aruncă desbinare, prin intervenția lor, aci și acolo.

Di Brote în special, care nu putem tăgădui, că a adus și sperăm că va aduce mari servicii cauzei naționale, urmând impulsia unor nenorocite influențe, se crede în drept a fi cel mai autorizat conducător al mișcării de peste munți, și crede că din București poate conduce partidul național de peste munți.

Ar fi o greșală, dacă ar face, numai aceasta; dar' e aproape o crimă, când merge mai departe, și voește a pune organul comitetului național sub directă conducere a unui partid politic dela noi și când pasiunea îl orbește până a arunca insultele cele mai grosolane, asupra unui bărbat de valoarea dlui Dr. Rațiu.

În ultima sa scrisoare, publicată în „Voința Națională”, denaturând cu totul faptele, contestă comitetului național proprietatea „Tribunei” și merge până a face din dl Dr. Rațiu un agent salariat al domnilor Tache Ionescu și N. Filipescu.

Nu avem trebuință să apărăm pe președintele comitetului național de asemenea josnice acușățiuni, dar' pentru cetitorii cari nu sunt în curent cu cele-ce se petrec, trebuie să restabilim unele fapte petrecute la consfăturile din Sibiu, ținute la 10 și 11 Ianuarie.

S'a publicat de zările noastre protestul dlui V. Lucaciu, neținându-se seamă de procesul verbal al întrunirii din Sibiu.

Publicul deci nu cunoaște ceea-ce spune domnul Brote și ce pretind semnatorii protestului, de care vorbim.

Procesul-verbal fasle ne dovedește, că altfel s'au petrecut faptele.

Câteși trele propuneri ce s'au depus, la consfătură, a dlui Lucaciu, Mihali și Fodor exprimau deplină încredere în președintele comitetului și însuși Drul Lucaciu votă pro-

FOIȚA „TRIBUNEI”

Morbosul închipuit.

Comedie în 3 acte

de

J. B. MOLIÈRE.

Trad. de

M. Aegea.

Actul III.

(Urmare și fine).

Scena a XVIII-a.

Beline. Argan, întins pe scaunul seu, Toinette.

Toinette (se face că nu observă pe Beline): Ah! D-zeule! Ce nenorocire! Ce nenorocire!

Beline: Ce-i, Toinette?

Toinette: Ah, doamnă!

Beline: Ce-i?

Toinette: A murit domnul.

Beline: A murit bărbatul meu?

Toinette: Da, s'ermanul.

Beline: Într'adevăr?

Toinette: Da. Numai singură am fost în oda. În brațele mele și-a dat sufletul. Aici zace încă în scaun.

Beline: Doamne multumescu-ți. În fine am scăpat de el. Ce proastă ești, Toinette, că plângi după un mort.

Toinette: Am crezut, că trebuie să plâng.

Beline: Ah! la ce, nu se plătește. Ce-ți pasă de el. Ce-a folosit, până a fost

în lume? A fost un bărbat neplăcut, necurat, un om, care trăia numai cu leacuri, care nu făcea alte, decât scuipa. Un om uicios și prost, care se plângea de toți.

Toinette: Ce vorbire frumoasă!

Beline: Acum însă trebuie să-mi ajuti, Toinette, la planurile mele, și fii sigură, că te voi răsplăti bine. Deoarece încă nime nu știe, că e mort, îl vom culca în pat, și vom ține moartea lui în secret, până voi fi în curat cu lucrurile mele. Trebuie să pun mâna pe hârtiile și banii lui! N'ar fi bine, dacă nu le-aș lua, după-ce mi-am petrecut tinereța cu dînsul. Vino cu mine, Toinette!

Argan (sare odată de pe scaun): Hoho!

Beline: Ah!

Argan: Așa mă iubești?

Toinette: Mortul a înviat!

Argan (cătră Beline, care iasă): Mă bucur, că am fost așa fericit, a mă convinge despre iubirea d-tale! Acum știu, de ce se mă țin în viitor!

Scena a XIX-a.

Beralde. Argan. Toinette.

Beralde: Ce zici acum, frate?

Argan: Zeu n'as fi crezut-o!

Toinette: Acum vine fiica D-Voastre. Prefă-te earăși, să vedem, ce va zice ea. E bine să te convingi despre familiați întreagă (Beralde se ascunde).

Scena a XX-a.

Argan. Angelica. Toinette.

Toinette (se face că n'o vede): Ah! Dumnezeul meu! Ce nenorocire. Ce nenorocire!

Angelica: Ce-i Toinette, de ce plângi?

Toinette: Trebuie să-ți spun ceva tare trist.

Angelica: Spune ce-i?

Toinette: Tatăl d-tale a murit.

Angelica: Tatăl meu a murit?

Toinette: Da! Vezi aci zace.

Angelica: O, cerule! Ce lovitură grea.

Trebuie să-mi perd acum și pe tatăl-meu?

Și încă fără de-a-l fi putut ruga de iertare?

Ah! nefericita de mine, ce se mă fac?

Scena a XXI-a.

Argan. Toinette. Angelica. Cleante.

Cleante: Ce ai, fumeasă Angelica?

Ce nenorocire de plângi?

Angelica: Ah! am pierdut bunul meu cel mai mare! Tatăl-meu a murit.

Cleante: Cerule! Ce soarte nefericită! Și chiar acum, când unchiul d-tale mi-a promis, că se va întreprinde pentru mine la tatăl d-tale, să se facă soția mea.

Angelica: Nu vorbi mai mult despre acestea. Abzie de ori-ce căsătorie. După-ce a murit tatăl-meu, nu-mi mai trebuie nimică! Da, iubitul meu tată, dacă n'am voit să te ascult cu privire la căsătoria mea, te voi asculta în altă privință, mă voi face călugăriță. (Se aruncă la picioarele lui). D., tată, aci îți promit.

Argan (o îmbrățișează): Fiica mea!

Angelica: Tată!

Argan: Nu te teme, nu sînt mort! Da, tu ești fiica mea adevărată!

Scena a XXII-a.

Argan. Beralde. Angelica. Cleante.

Toinette.

Angelica: Ce surprindere plăcută. Acuma, iubitul meu tată, în geunuchi te conjur, că dacă nu voești să-mi dai de bărbat pe Cleante, cel puțin să nu mă silești să mă mărit după altul.

Cleante (îngenunhe și el): Te rugăm, fii bun și nu te mai opune iubirii noastre.

Beralde: Nu răspunzi?

Toinette: Poți fi atât de nesimțitor?

Argan: Dacă se învoește să se facă medic, bine. (cătră Cleante): Da, domnul meu, fă-te medic, și te primesc de ginere.

Cleante: Bucuros. Mă voi face medic, chiar și farmacist; tot ce voești.

Beralde: Știi ce, frate, fă-te tu medic! Așa va fi mai bine, având toate la îndemână.

Toinette: Da, e drept. Ar fi mijlocul cel mai sigur, să te însănătozești!

Argan: Nu sînt deja prea bătrân, pentru a mai studia?

Beralde: Ce vrei, să mai studiezi? Știi destul. Crede-mă, sînt mulți medici, cari nu știu atâta cât tine.

Argan: Dar ar trebui să știu latinește, să știu numele morburilor și al leacurilor.

Beralde: Ei! Cu pălăria de medic le primești toate. Vei și încă mai mult, decât vei voi.

Argan: Ce? Crezi că în veșminte de medic, aș fi în stare să vorbesc despre ori-ce morbo?

Beralde: De sigur.

Toinette: Deja barba te face medic.

Cleante: Eu însă la tot cazul sînt gata.

Beralde (lui Argan): Dacă te învoești, putem începe.

Argan: Acum îndată?

Beralde: Da, și în această casă.

Argan: În casa mea?

Beralde: Da. Cunoșc o facultate, care mi-e prietenă; și va veni îndată, fără să ai spese.

Argan: Dar' eu, eu ce se zic, ce se răspund?

Beralde: Atunci vei ști toate. Acum însă mergi de îmbracă un frac negru.

Argan: Mă duc, și îndată voi fi earăși aci.

Scena a XXIII-a.

Beralde. Angelica. Cleante. Toinette.

Cleante: Ce facultate ai înțeles?

Toinette: Ce voești?

Beralde: Să ne petrecem. Niște actori au compus o piesă despre promovarea unui medic, și fratele meu va juca rolul principal.

Angelica: Unchiule, oare nu s'a mânia?

Beralde: Nu-ți fie frică. Totul rămâne între noi. Dacă chiar voști, putem noi juca piesa.

Cleante (cătră Angelica): Te învoești?

Angelica: Da, sub conducerea unchiului meu.

punerea Mihali, prin care aprobă procedura dlui Dr. Rațiu.

E deci un fapt neexplicabil, cum Dr. Lucaciu într-o zi „exprimă încrederea sa deplină față de președinte”; iar a doua zi subscris grave acușări la adresa aceluiași președinte.

Ar fi fost datorită tuturor să așteptăm, ca o nouă convocare a poporului român să decidă asupra neînțelegerilor ivite.

Exilații însă n-au făcut aceasta și au intervenit, ba au făcut mai mult, după-cum ne spune „Tribuna”, „prin angajamentele lor s-a introdus spiritul neînțelegerii între membrii unui și aceluiași partid.

Nu vom să facem și noi recriminări, cari nu pot fi în folosul cauzei naționale, dar punem sub ochii dlui Brote, Albini și Popovici dreptele observări ale „Tribunei”, sigur că vor înțelege și nu vor mai urma pe calea care au apucat-o.

„Răsfoiți istoria universală și-mi arătați un singur caz, în care poporul ajuns cu vreme la existența națională și la independența politică, ar fi fost în timp de pace reprezentat și condus din străinătate în lupta sa legală pentru drepturi.

„Convingeți-mă, că sunteți mai destoinici voi, decât comitetul național spre a îngriji de marile interese ale poporului român și a conduce lupta lui legală pentru existență, și atunci eu voi fi cel dintâi, care voi ceda și voi sprigini chiar lucrarea voastră. Însă, dacă aceste a le arăta nu puteți — lăsați calea, care ne duce la sfârșiri, ne slăbește prin divizare, căci este periculoasă marilor succese morale, câștigate în viața politică europeană, detestabilă pentru respectul stors cu atâta greutate și jertfe înaintea lumii.

Chestiunea română în Macedonia.

(Urmare și fine.)

Lipsa de organizație bisericească-națională a făcut pe Bulgari și Greci să creadă, că Românii din Macedonia intenționează a intra în legătură cu biserica Romei, și această credință luă forma concretă, când agentul nostru diplomatic din Macedonia a întreprins în această privință pașii necesari la Curie. Dacă succes nu a avut se poate aserie numai impregiurări, că ori-ce schimbare a religiei la Români este foarte puțin populară și acelei impregiurări, că acea acțiune a agentului diplomatic a fost desaprobată din parte competentă.

În anul 1888 i-a succes lui Stambulov, care pe acea vreme era persona grata în Yldiz-Kiosk a înființat 4 episcopate în Macedonia, cari erau supuse esarchatului din Macedonia. Patriarhatul ecumenic din Constantinopol s'a împotrivit din răspuneri și a amenințat a închide toate bisericile ortodoxe din Turcia. Această amenințare în un stat, care însuși are temelii teocratice, a avut de urmare, că Poarta însăși a demandat Românilor a-și cere episcopate naționale, cari li-se va încredința bucuroși, numai ca Românii să fie scoși de sub jurisdicțiunea episcopilor greci. Temându-se însă înalta Poartă, că prin o oare-care ingerență directă a guvernului român i-se va deschide calea intervențiunii diplomatice, ear' așa o intervențiune ar fi numai în favorul Rusiei, i-a exprimat dorința, ca cererea cu privire la episcopatele naționale-bisericești să nu emaneze dela statul român, ci dela populațiunea română din Macedonia. Dacă însă până acum chestiunea înființării unui episcopat nu s'a rezolvat și prin aceasta influența statului român asupra populațiunii macedonene a slăbit și idea egalei îndreptățiri a naționalităților a degenerat în favorul tendințelor reprezentate prin Slavi, — nu se poate explica decât în felul acesta, că Macedonia este foarte îndepărtată de România, ear' în București se judecă lucrurile prin prisma indicilor făcute de agenți rău informați.

Multe motive impun opinia, că stagnațiunea în chestiunea episcopatelor și a regresului ideii naționale la Românii din Peninsula Balcanică nu este a se mulțumi decât numai incapacității și voinței rele a agenților oficioși. Presupunem însă, că statul român se decide pentru delaturarea pericolului iminent, pentru o activitate deamă, prin care pe baza drepturilor sale de stat suveran își poate ridica vocea în favorul existenței naționale a Românilor din Macedonia și a acelor popoare albaneze, cari cu ori-ce privilegiu își exprimă dorința de a-și avea soarta de soarta Românilor — dar' întrebăm, ajunge-va autoritatea României ca să mântuească pe protegiații sei dela pierirea în marea panslavismului?

Da, când lupta s'ar purta numai contra bulgarismului, puterea României celei avute și provăzute cu o minunată organizație militară ar fi de ajuns pentru de a lupta cu succes pozitiv, chiar și atunci, când pertractările oculte dintre Greci și Bulgari, cari au de scop a divida Macedonia, ar fi adus deja cu sine încheierea unui pact greco-bulgar.

Dar' Bulgaria, Sârbia și Montenegro nu

sunt altceva, decât figuri de șac, cari sunt purtate după plăcerea unei mâni puternice, ce mai bine de două sute de ani amenință imperiul otoman în partea de Vest și față de care România nu poate spera la o rezistență încoronată de succes, dacă nu cumva puterile aliate triple, și îndeosebi Austro-Ungaria, care din aceste puteri mai mult este interesată, nu vor lua în mână afacerea Macedo-Românilor și a Albanezilor.

Dacă chestiunea aceasta este pentru România o chestiune a independenței naționale, atunci ea are pentru puterile centrale și îndeosebi pentru monarhia austro-ungară însemnătatea problemei importante a conservării echilibrului european.

Necunoscând tainele semizeilor, cari conduc destinele popoarelor, nu putem da cu socoteala pe ce baze se crede, că de prezent toate puterile mari sunt preocupate de ideea păcii și a unei înțelegeri, și că alianța dintre Francezi și Ruși are de chemare numai conservarea păcii. Ori-cât de basată se fie această părere, totuși este datorită puterilor centrale a se păzi de o izbucnire repentină și puternică, de a se îngrijii de timpuriu, ca focul să nu fie mereu alimentat.

Dacă Austro-Ungaria ține a-și valida principiul exprimat de contele Kálnoky: Asigurarea desvoltării liniștite și a progresului popoarelor din orientul Europei, — atunci ea, Austria trebuie să impună Sultanului în interesul seu propriu următoarele îndatoriri:

1. Încuviințarea neamnată a unei autonomii factice și nici decât fictive a Macedoniei și crearea unui statut, care asigură menținerea tuturor drepturilor conferite naționalităților creștine.

2. Instituirea unei comisii europene cu putere dispunătoare, care în conștelegere cu naționalitățile creștine și mohamedame din Macedonia, să delimiteze sfera intereselor, a singuraticelor popoare în felul acela, ca pe viitor să se încunjure conflictele după putință.

3. Fie-cărei naționalități să i-se recunoască individualitatea sa națională, să i-se creeze instituțiunile necesare pentru desvoltarea culturală, ear' puterea executivă să se îngereze numai în cazul extrem, când vede în mod serios periclitată idea unității politice a statului.

Dacă raporturile geografice exclud ori-ce posibilitate de a uni pământul locuit de Macedo-Români cu regatul român și scutesc pe Români de suspiciunea, că ei ar nutri atari dorințe expansiv-șoviniste. Ear' același, cari în intervențiunea Austro-Ungariei voiesc a gasi o tendință de extindere, i-se poate arăta, că între impregiurările actuale, o politică expansivă a Austro-Ungariei în contul Turciei europene și a naționalităților creștine locuitoare acolo, este imposibilă și nefavorabilă. Căci este notorică preponderanța politică a statului maghiar în monarhia dualistă habsburgică, ear' lupta crâncenă de o poartă popoarele nemaghiare în contra maghiarismului exclude de sine presupunerea, că Maghiarii ar permite o politică, care în cas favorabil ar aduce cu sine un crescământ de vre-o câteva milioane de Slavi.

Pacea Orientului, desvoltarea pacinică culturală și națională a numeroaselor națiuni creștine, existența Turciei sau și numai preîntâmpinarea unei decaderi haotice, conservarea echilibrului european și a intereselor alianței triple, precum și a României prietene acestei alianțe, reclamă insistent ocrotirea Românilor din Macedonia în contra absorbirii prin slavism. Pe lângă acestea mai vine un nou factor foarte ponderos. Anexarea Macedo-Românilor și a Albanezilor, buna-oare prin Bulgari ar crea un sistem de stat, în care s'ar consuma cele mai de frunte puteri ale statului prin luptele interne, astfel, că prin aceste lupte pacea politică și socială ar fi vecinic amenințată în Orient.

Din parlamentul maghiar.

Sedința din 31 I. c.

Se discută bugetul de interne și în special rubrica: conducerea matriculelor.

Okolicsányi László condamnă întreaga instituțiune, fiind rea și costisitoare și necorespunzând nici pe departe acelor promisiuni cari le-a făcut guvernul. Face propunerea în sensul căreia ministrul se însurcănează, ca cu privilegiul adăcerii înaintea casei a proiectului de buget pro 1897 să înainteze și un concept despre speșele avute cu matriculele în singuraticile comitate, orașe și comune.

Deputatul Sima comunică că această instituțiune a întîmpinat foarte puține simpatii în țară și că introducerea ei s'a făcut fără nici o pregătire. Opoziția a prezis că lucrul acesta va costa anual 4 milioane de fl., pe când guvernul susținea, că numai 800.000 fl. Datele dovedesc, că ministrul sau nu s'a ținut de lege când a introdus această instituțiune sau a fușelat parlamentul și opinia publică. (Prezidentul îl admonită). Propune, ca ministrul încă în decursul desbaterilor bugetare

din acest an să se prezente pentru conducerea matriculelor un alt proiect de buget în care toate speșele personale superflue să fie delaturate.

În sensul acestor gravamine urmate de două propuneri mai vorbesc deputații Szacs-vay, Hollo și Beöthy Ákos, cari mai adaugă că guvernul exploatează aceste posturi de conducători de matricule în diferite chipuri, așa îi folosesc și de coțegi la alegeri.

După o polemică a ministrului Perczel, cu antevorbitorii opoziționali se votează și rubrica se primește împreună cu rezoluțiunea lui Okolicsányi. Propunerea lui Sima se respinge.

Urmează rubrica: teatru.

Deputații Kállai Lipót și Bartók Lajos desaproabă raporturile dela opera din Pesta, întrucât ea nu este un institut național maghiar, ci un institut internațional de artă. Impută guvernului, că spriginește mai mult bucăți străine de artă, ear' pentru cele naționale nu jertfește nimic. Opoziția a cerut de mult edificarea unui nou teatru național, ceea-ce până azi nu s'a făcut.

Acestora le răspunde baronul Nopcsa Elek, comisarul guvernial, apărând punctul seu de vedere, care este și al guvernului.

Cătră inteligența română.

Comitetul „Asociațiunii” a exmis cătră inteligența poporului român următorul apel:

Adunarea generală ținută la 27 și 28 August în opidul Blaj, pe baza raportului general al comitetului central, a trebuit să constate cu multă părere de rău, că „Asociațiunea Transilvană”, cea mai veche societate culturală română, nici pe de parte nu se bucură de sprigina inteligenței române în măsură corespunzătoare importanței sale și scopurilor mari, ce le urmărește.

Numărul membrilor ordinari ai „Asociațiunii” nu stă în nici o proporție cu puterile materiale de cari dispunem și cu starea și progresul inteligenței noastre și pe lângă aceea, că chiar și acest număr nu arată nici o stabilitate, — cea mai mare parte a membrilor este lipsită și de punctualitatea corespunzătoare împlinirii datorințelor sale statutare.

Pentru a pune capăt acestor stări nefavorabile, cari s'ar pute lua drept dovadă de o îngrijitoare nepăsare față cu cultura noastră națională, adunarea generală a îndrumat comitetul central, să iee dispozițiunile cele mai energice pentru încasarea regulată a taxelor de membri și pentru sporirea numărului acestora.

Pe baza aceasta comitetul central în ședința sa ținută la 14 Noemvrie 1895 a decis, ca membrii ordinari să fie provocați a-și achita taxele până la finea anului, ear' la cas contrar se nu fie considerați mai departe de membrii ai „Asociațiunii” și să se sisteze trimiteria „Transilvaniei” la adresa lor.

Despre toate acestea membrii Asociațiunii au fost avizați deja în numărul „Transilvaniei” din Decemvrie 1895.

În sensul aceluiași conclud comitetul central în numele culturii naționale a poporului român apelează prin aceasta la iubirea de neam și de progres a inteligenților români și-i roagă, ca într'un număr corespunzător puterilor, de cari dispunem, să vină întru ajutorul Asociațiunii și înscriindu-se de membri, să propage interesele acestei instituțiuni în cercul cunoștințelor lor cu zel și cu căldura, ce o merită scopul mare al Asociațiunii.

Din ședința comitetului central ținută în Sibiu la 14 Noemvrie 1895.

Dr. Il. Pușcariu m. p., V. Bologa m. p.
v.-președinte, secretar II.

Din România.

Căile ferate. D. C. Stoicescu, ministru de lucrări publice, a prezentat un proiect de lege, prin care dispune, ca reținerea de 1% din totalul veniturilor brute ale căilor ferate pentru formarea unui fond de rezervă să nu se efectueze asupra veniturilor brute ale exercițiului 1896, ear' echivalentul acestei rețineri se va înscrie în bugetul general al statului pe exercițiul anului 1896—1897.

Această dispozițiune se motivează pe necesitatea echilibrării bugetului statului pe exercițiul viitor 1896—1897, care a făcut să nu se prevadă în bugetul căilor ferate prelevarea reținerii de 1% din veniturile brute, ci venitul întreg în sumă de lei 14.977.168 se se înscrie în bugetul general al statului, rămânând însă ca din excedentul ce va rezulta eventual în plus peste această cifră să se preleveze jumătate pentru fondul de rezervă.

Calea ferată Pitești—Curtea-de-Argeș. D. C. Stoicescu, ministru de lucrări publice, al României, a prezentat camerei proiectul de lege pentru creditul de 4.850.000 trebuincios pentru completa terminare a acestei linii.

Costul total al lucrărilor se ureă la suma da 7.300.000, ceea-ce revine la un preț chilometric aproximativ de lei 195.000

Modificarea legii vnzării bunurilor statului în loturi. D. G. Palladi, ministrul domeniilor, a depus pe biroul Senatului proiectul de lege pentru modificarea unor articoli din legea pentru vnzarea bunurilor statului în loturi. Acest proiect cuprinde câteva modificări însemnate, între altele, acelea ale articolelor 2, 17 și 35.

Astfel loturile, în loc de a fi de 5, 10 și 25 de hectare, vor fi numai de 5 hectare.

Preoții și învățătorii nu vor fi excluși, ca până acum, dela cumpărarea de loturi.

Proiectul stabilește deasemenea categorii pentru prioritatea la cumpărarea loturilor și reduce dobânda dela 5 la 4 la sută, ear' amortismentul este calculat să fie plătit într-o perioadă de 60 ani. Plata nu va începe decât după un an dela data cumpărării. Execuțiunea în contra acelor, cari nu plătesc, va începe nu după o lună de întârziere, ci după doi ani, când întârzierea va atrage de drept realizarea contractului.

Legea pescărilor. D. G. Pallade, ministrul domeniilor, a depus la Senat proiectul de lege asupra pescuitului în bălțile statului. Prin această lege statul își rezervă dreptul de pescuit în toate apele, cari îi aparțin sau sunt pe domeniul public. În toate celelalte riuri dreptul de pescuit este al riveranilor.

În Dobrogea, dreptul de pescuit în toate apele este al statului. Afară de aceasta legea regulează exercițiul pescuitului, conservarea și poliția pescuitului, regiunile de crutare, cum și înființarea de stabilimente de piscicultură.

Comercul României cu Austro-Ungaria. După datele culese de direcțiunea generală a vămilor române reproducem mișcarea comercială a României cu Austro-Ungaria în timp de 10 ani, dela 1885 până la 1894 inclusiv:

Anii	Import	Export
1885.	120.683.924 lei	83.783.188 lei.
1886.	93.518.187	34.677.718
1887.	53.455.220	21.229.030
1888.	50.858.862	13.545.164
1889.	49.376.518	16.858.784
1890.	52.956.386	8.912.889
1891.	71.037.576	23.195.104
1892.	88.355.657	31.566.087
1893.	110.372.803	37.355.480
1894.	114.205.028	42.838.315
	806.420.161 lei	313.961.639 lei.

Observând aceste cifre vedem, că totalul mărfurilor importate de România din Austro-Ungaria și exportate în Austro-Ungaria din Țeara-Românească se ureă la suma de 1,120,381.5501. Din această sumă 806.420.161 l. aparține comerțului de importațiune, ear' comerțul de exportațiune este reprezentat numai prin cifra 313 milioane. Pe când valoarea mărfurilor importate din Austro-Ungaria în Țeara-Românească este aproape egală cu aceea a mărfurilor importate din Anglia, valoarea mărfurilor ce ea vinde monarhiei noastre de abia atinge proporțiunea de 11 la sută din valoarea produselor agricole exportate. Cu alte cuvinte: Austria a vndut României produse manufacturate pentru 500,000,000 mai mult decât valoarea produselor agricole ce a cumpărat cea dintâi dela cea din urmă; adică în această perioadă de 10 ani a plătit România Austro-Ungariei un tribut de o jumătate miliard.

Se știe, că România are cu Austro-Ungaria de vre-o doi ani încheiată o convențiune comercială fără termen, dar' cu dreptul de a o denunța când vor voi; uua ori alta, avizând cu un an înainte.

Până la încheierea acestei convențiuni importațiunile austro-ungare în România se cifrau la 89,355 557 franci, ear' dela încheierea zisei convențiuni importațiunile celei dintâi au sărit deodată la 110 și 114 milioane, pe când exportațiunile României abia au sport cu 11 milioane. „Disproporțiunea aceasta provine, zice „Curierul Financiar”, exclusiv dela șicanele ce face Ungaria produselor noastre la intrarea lor în acea țeară. Aceste șicane ne păgubesc și pe noi și pe înșeși morile ungare, cari, ne mai putend amesteca grauriile ungare cu grauriile române pentru a produce o faină mai bună, amenință cu ruina. Aceleași șicane se observă și la exportul nostru de vite, cari nu pot pătrunde prin Ungaria la Viena, făcend să suferim și noi tirgul Vienei, care nu odată s'a ridicat în contra acestor șicane.

Dacă starea aceasta va mai dura, apoi de sigur siliți vom fi a denunța convențiunea de comerț, căci nu se poate admite ca noi să ne ținem angajamentele, ear' Ungaria nu”.

CRONICĂ

Sibiu, 3 Februarie n. 1896.

Înscrierile la universitatea din Budapesta pentru al II-lea semestru se fac din 1—12 Februarie. Tot în acest timp au să-și înainteze la decan rugărilor, cei-ce cred că au motive de a fi scutiți dela solvirea didactului. În semestrul acesta se vor înscrie deja și femei. Până acum o domnișoară din Timișoara și o doamnă din Pesta au primit dela ministrul dreptul de a se înscrie.

Declarație. Am fost înștiințat și rugat pe cetitorii noștri, că abonarea „Tribunei” din România să se facă de-adreptul prin administrația noastră. Pentru a încungiura ori-ce pretext de bănuială, ținem să declarăm, că dl C. Schuller a răspuns pe deplin încredințării, ce i-am dat.

Cuartetul „Udel”, vestit pentru excelențele sale prestațiuni umoristice a dat Duminecă seara un concert în sala dela „Gesellschaftshaus”, la care printr'un public foarte numeros au fost și Români. Luni seara vor concerta la Brașov, mâne seară în București.

Scâlzi rituale. Dintr'un inserat al „Unirei” vedem, că „comunitatea cultului israelit” din Blaj a deschis acolo stabiliment de băi reci și calde, aragiat — cum se zice în inseratul de reclam: „după recerînțele igienice”. Lucru bun și folositor, nu-i vorbă, dar' nu ne putem suprima mirarea, cum de în Blaj, în acest centru românesc, nu s'a aflat un Român, care să-l facă, ci a trebuit să vină „comunitatea cultului israelit”. Blajenii rituale, luând câte o baie, vor face lațiuni rituale sub patronajul sinagogei. O timpuri!..

La Hongrie millénaire, de Raoul Chélar d. Această scriere, scrie „Transilvania”, a apărut de curând la Léon Chailly în Paris, ca volum special în colecțiunea de publicațiuni intitulată: „Marile puteri la finea secolului XIX”. Cartea dlui Chélar d are extensiunea pe 350 pagini și e împărțită în 4 părți cu următorul conținut: 1. Desvoltarea politică intelectuală a națiunii ungare; 2. Țeara și locuitori ei, (mai ales chestiunea naționalităților și confesiunilor); 3. Budapesta; 4. Situațiunea economică a Ungariei. Deși până astăzi nu am vdzut nici un exemplar al acestui op, apărut d'abia în zilele din urmă, ne grăbim totuși a-l recomanda atențiunii cetitorilor noștri pe lângă observarea, că dl Chélar d nu este persoană necunoscută, ci din contră ne-a dat deja multe și elatante dovezi ale antipatiei ce o păstrează cauzei poporului român. Anume în polemice publicistice, ce le-a provocat cauza română în presa străină, dl Chélar d a fost cel mai energic adversar al Românilor. Această impregiurare, precum și faptul, că presa budapestană e plină de laudă dlui Chélar d, ne face să credem, că opul seu este a se rangia între scrieri tendențioase, cari au fost „comandate” în mai multe limbi anume pentru gloriificarea milleniului. Ne-ar păre bine, dacă nu am avé dreptate.

Calea ferată Vinț—Sibiu—Turnu-roșu, precum se vede, totuși se va face, Lui „Pol. Corr.” i-se scrie din Pesta, că în curând se va prezenta în parlament un proiect de lege despre edificarea liniei ferate Sibiu—Avrig—Turnu-roșu, care conform contractului până la 16 Nov. 1897 va trebui să fie gata. Linia spre Turnu-roșu se va ramifica din linia Sibiu—Făgăraș la podul de peste Olt. Asemenea se va așterne un proiect de lege despre edificarea liniei Vinț-de-jos—Sibiu. Pe liniile acestea se va face legătura cea mai scurtă între București și Budapesta, pe la Arad—Vinț—Turnu-roșu.

Vulturul cu două capete furat. Se scrie din Arad, că de pe pârtele bisericii sârbești de acolo într'ună din nopțile aceste a fost furată emblema vulturului cu două capete, împreună cu marca Austriei, ce se afla acolo de pe timpul absolutismului. — Pe calea aceasta vor „patrioții” să „naționalizeze” statul poliglot!

Prelegerile dlui Tocilescu. Dl profesor Gr. G. Tocilescu a început la universitatea din București cursul de arheologie și anticități, Vineri în 19 Ianuarie c., orele 4—5 continuându-l în fiecare Mercuri și Vineri la aceeași oră. D-se va expune: „Formele artistice ale eroilor și zeilor greci”. În orele de seminar va vorbi despre „Ceramica greacă”, explicând „Vasul François”.

O telegramă sosită din Atena ne anunță moartea subită a I. P. S. S. metropolitului Germanos, unul dintre cei mai eminenți prelați ai bisericii ortodoxe.

Trei gemeni. Femeia Joița, soția locuitorului Constantin Arsene din comuna Călinești, plasa Podgoria, județul Muscel, a dat naștere la trei copii de sex masculin. Atât mama, cât și copiii sunt sănătoși.

Prostia română, ilustrată. — scriu foile de peste munți, — va apăre în fiecare săptămână, începend dela 24 Ian. v., sub direcțiunea lui I. L. Caragiale. — Înțelept om trebuie să fie directorul „prostiei române ilustrate”.

Finanțele Terii-Românești. Ministerul de finanțe al României, dl G. Cantacuzino, a distribuit situațiunea tesaurului public la 30 Noemvrie 1895 cuprinzând încasările și plățile efectuate în cele dintâi 8 luni ale exercițiului curent 1895—96. După

Pentru redacție și editură responsabil: **Andrieu Balteș.**
Proprietar: Pentru **T. L. Albini** sub sechestru :
Iosif Marschall.

LA ȚINTA

MEDITAȚIUNE POLITICĂ

DE

N. CRISTEA,
ASES. CONSISTOR.se află de vânzare la Institutul Tipografic
T. L. Albini în Sibiu.

Prețul 40 cr. plus 5 cr. porto postal.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,președinte al „Reuniunii române de agricultură din
comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Se află de vânzare la „Institutul Tipografic” în Sibiu

Călimdarul „Lumea Ilustrată”

pe anul 1896

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cruceri, împreună cu porto postal.

„ARDELEANA”

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Nr. 5/1896.

[568] 1—1

Convocare.

Domnii acționari ai societății, se invită, în virtutea §-lui 18 al statutelor, la a

X-a adunare generală ordinară,care se va ține în Orăștie la 20 Februarie 1896 st. n. la 2 ore după
ameazi în sala cea mare din casa proprie (Piața-mare nr. 2), cu următorul**PROGRAM:**

1. Raportul anual al direcțiunii.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Decisiune asupra compturilor anuale.
4. Împărțirea profitului curat.
5. Fixarea prețului biletelor de prezență pentru anul viitor.
6. Alegerea alor 2 membri în direcțiune.
7. Alegerea comitetului de supraveghere pe un nou period de 3 ani.
8. Eventuale propuneri făcute în temeiul §. 28 din statute.
9. Exmiterea alor 2 acționari, pentru verificarea procesului verbal, încheiat în adunarea generală.

Domnii acționari, cari doresc a participa la adunare, sunt poștiți a-și depune
acțiunile și documentele de plenipotență la cassa institutului, cel mult până la 19
Februarie a. c. st. n. 12 ore ante meridian.

Din ședința plenară a direcțiunii institutului, ținută la 11 Ianuarie st. n. 1896.

Iosif de Orbonaș m. p.,
președinte.Dr. Ioan Mihu m. p.,
director-executiv.**Contul bilanțului:**

Active:		Pasive:	
Cassa în numerar	7842.03	Fonduri proprii:	
Efecte publice	40537.10	Capital social:	
Efectele fondului de pensiuine	9760.09	2000 acții a fl. 50	fl. 100.000.—
Efectele fondului de zidire	1000.—	Fond de rezervă	55.257.01
Împrumuturi pe cambii cu giranți	410317.68	Fond de pensiuine	9.760.09
Împrumuturi pe cambii cu acop. hip.	208635.62	Fond intru acop. perd.	
Împrumuturi pe ipotece	167837.43	instit.	6.752.72
Împrumuturi pe obligațiuni cu caventați	128808.45	Fond de zidire	1.000.—
Împrumuturi pe efecte publice	770.—	Avansuri dela banca au-	
Realități	fl. 32.778.82	stro-ungară	fl. 22.401.—
după amortisare	163.82	Cambii reescomptate	170.249.25
Mobilier	fl. 604.80	Depuneri	628.462.08
după amortisare	60.48	Dividende neridicate	338.26
Diverse conturi debitoare		Interese anticipate pro	
și interese restante	19627.27	1896	10768.91
		Diverse conturi credit	1793.09
		Profit curat	21513.58
	1028294.99		1028294.99

Contul profitului și perderilor:

Spese:		Venite:	
Interese:		Profit transportat din anul trecut	447.82
pentru fondul de rezervă	fl. 2.239.96	Interese:	
pentru depuneri spre fructificare	30.976.25	dela impr. pe cambii cu	
pentru cambii reescompt.	14.138.97	giranti	fl. 37.148.15
Spese:		dela impr. pe cambii cu	
a) salarii și marce de prezență	fl. 7.348.30	acop. hip.	17.131.59
b) chirie, porto, tipărituri, diverse	1.748.18	dela impr. pe ipotece	11.353.51
Contribuțiune:		dela impr. pe oblig. cu	
directă	fl. 3.952.99	caventați	12.037.25
de 10% la int. de dep. și comp. de timb.	3.249.34	dela impr. pe efecte pu-	
Amortisare:		blice	61.69
din realități	163.82	dela efecte publice	fl. 1.812.11
din mobilier	60.48	Provisiuni	39.11
Profit curat	21513.58	Chirie	2333.64
	85391.87		85391.87

Orăștie, la 31 Decembrie 1895.

Iosif de Orbonaș m. p., Nic. Vlad m. p., Dr. I. Mihu m. p., Nic. Vilt m. p.,
membru în direcțiune. membru în direc. director executiv. prim-comptabil.Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în
deplină regulă.

Orăștie, la 31 Ianuarie 1896.

Comitetul de supraveghere:

Constantin Baciu m. p. Ioan Lazarcu m. p. Ioan Branga m. p.

Pentru „Institut Tipografic” T. Liviu Albini sub sechestru: Iosif Marschall.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.

Orologe, lanțuri de oroloage, giuvaere, prețioase, de aur și argint, provăzute cu marca ofiului reg. ung.

Cel mai mare și mai frumos depositde tot felul de oroloage bine regulate. Numai oroloage veritabile elvețiene cu prețuri a la
fabrică numai pe lângă plătire în bani gata în**atelierul de orologerie**

a lui

IULIU ERŐS,

Sibiu, strada Cisnădiei nr. 3.

Oroloage remontoar de argint pentru bărbați și femei cu și
fără capac dublu 7, 8, 9—10 fl.Oroloage remontoar de nikel pentru domni veritabile elve-
țiene 3 fl. 50 cr., foarte fine, cu marca Urania 5—6 fl.Oroloage remontoar de nikel pentru domni veritabile elve-
țiene cu capac dublu 5 fl., foarte fine marca Urania fl. 5.50.Oroloage rusești de argint veritabil de tula 9 fl., cu capac dublu
și încrustate cu aur, anker 15—16 rubine 12—20 fl.Oroloage remontoar de aur pentru dame cu sticlă de cristal
15 fl., cu capac dublu (masiv) împreună cu cutia 20 fl.Oroloage remontoar anker de argint pentru domni cu capac
dublu foarte masiv, toate 3 capacele de argint 10—16 fl.Oroloage remontoar anker de aur pentru domni cu sticlă
de cristal cu capac dublu 22—30 m. împreună cu
cutia dela 30—37—50 fl.Oroloage bune de părete, închise, cu mecanism de bătut
mergând 36 oare, cu gravură frumoasă, veritabile de
Schwarzwald 3—4 fl.Deșteptător veritabil american în căsușile de nikel cu și fără
dată, deasemenea foarte bune 2—3 fl.Orologiu cu pendul veritabil vienez, tras odată merge 8 zile,
cu și fără mecanism de bătut 10—13 fl.Lanțuri de argint și brățare pentru doamne dela 1 fl. 50 cr.
până la 4 fl., inele de argint și double 3—80 cr.Cercei de aur cu brilliant simili frumos împreună cu cutia
4 fl. 50 cr., cu diamant veritabil 22—36 fl.Lanțuri de argint bărbătești pentru civili și militari
dela 2 fl. până la 4—5 fl., medalion de argint dela
30 cr. în sus.Inele de aur bărbătești și femeiești dela 5—10 fl., lanțuri
de aur femeiești 11—24 fl., bărbătești dela 25—50 fl.

Afară de cele sus amintite am tot felul de articli de acest soi precum și

mărfuri optice

Ochelari numai cu sticlă fină de cristal dela 40 cr. până la 14 fl., de oțel, nikel, double și aur.

Comandele din afară, indicând numărul sau trimițând sticla cea veche se execută bine și repede în mod specialist.

Lorgnete, ochianuri de câmp 4 fl. 50 cr. — 13 fl., foarte fine achromatice.

Reparaturi de oroloage și obiecte optice se execută în modul cel mai conștient, bine și ieftin.

Mărfuri neconvenabile se schimbă în decurs de opt zile sau la cerere se înapoează banii. Împachetarea se compută în
prețul speșelor proprii, la comande de oroloage cu pendul rugăm a se alătura 5 fl.Oroloage de buzunar dela 2 fl. 50 cr., până la specialitatea cea mai excelentă am de tot soiul în deposit, de aur, de
argint, nikel, albe și de goldin. (Un orologiu goldin cu capac dublu, cu căsușie foarte frumos gravată 6 fl.)

Rugându-mă pentru comande cât de multe, semnez cu toată stima

IULIU ERŐS,

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3

[3] 20—52

Pentru oroloage noue și reparaturi garanție cinstită de 2 ani!

Numai fabricatele cele mai fine, serviciul cel mai solid și conștient!!!

**Loteria maghiară de
classe.**

Tragerea de classa I.

dela 5—8 Februarie

în cazul cel mai bun un câștig

de un milionTreferul prim dela: 600.000, 400.000, 300.000, 200.000,
2 a 100.000, 80.000, 2 a 60.000, 4 a 40.000, 2 a 30.000,
2 a 15.000, 7 a 10.000, 14 a 8000, 34 a 6000, 16 a 4000,
120 a 2000, 226 a 1000**45.007 câștiguri în bani**

cu venit total de

9,200.000 coroane

de solvit în bani gata fără detragere

Losuri I. classă:

Losuri cpl. pentru toate trei cl. ssele:

1/1 1/2 1/10 1/20 1/1 1/2 1/10 1/20

Fl. 20.— 10.— 2.— 1.— Fl. 60.— 30.— 6.— 3.—

recomandă și expediază pe lângă trimiterea antici-
pativă a competenței, sau și cu rambursă, la adresa**Carl Heintze,**

Budapesta, Servitenplatz Nr. 3.

Cu porto pentru epistolele recomandate și listele de tragere la comandarea losurilor de classa I. a
se trimite 25 cr., ear' la comandarea de losuri complete pentru porto de epistole recom. și trei liste de
tragere a se trimite 50 cr.

[404] 4—4